

Šňůra radotínských lakrosových úspěchů pokračuje

Elitní radotínský celek LCC Girlz zaslouženě kraloval Národní lize ženského lakrosu. V druhém finálovém utkání odehraném v sobotu 12. června porazil výběr FTVS Retro Teen jasně 14:3 a mohl slavit titul. Třetí příčku obsadilo Jižní Město po těsné výhře 6:5 nad juniorským týmem LCC Chicks.

Po jasném triumfu týmu LCC Girlz v prvním finálovém střetnutí (23:1 – pozn. red.) se podobný průběh dal očekávat i ve druhém souboji. Úvod byl poměrně

tak začal s očekáváním, zda se FTVS povede díky nabytému sebevědomí utkání ještě více zdramatizovat. Ovšem Girlz nechtěly žádný zvrát připustit a opět svůj náskok navyšovaly. Neaktivnější byly v tomto směru Michaela Srchová a Tereza Karnetová, ale dostalo se i na další hráčky. Retro už nedokázalo účinně vzdorovat, navíc je necelých deset minut před koncem oslabila Dočkalová, která byla za nesportovní chování vyloučena. A tak si hráčky Girlz připsaly

Radotínské juniorky se musely obejít bez zraněné Krmenčíkové a navíc hrály bez střídání. Naopak Jižní Město bylo prakticky kompletní a připravené sérii ukončit. Zápas plný ostrých soubojů ze začátku nepřinášel moc šancí a první branka padla až v sedmé minutě, když se prosadila radotínská Lucie Martínková. Několik slibných možností Jižního Města zůstalo bez výsledku, až v patnácté minutě vyrovнала Debora Plecháčová po chybě brankářky Veroniky Bernhäusarové v rozehrávce. Na opačné straně mohla vrátit vedení Chicks Marie Šrůtová, ale trefila jen břevno, a tak přišel další trest po chytrém vyběhnutí Simony Bradáčové před branku. Ovšem Šrůtová se přece jen dočkala o pět minut později, když využila rychlý brejk. Jižní Město si další důležitý vedoucí gól schovalo až na poslední minutu první části hry. Po třetíkrát se opět hrálo téměř deset minut bez branek, ale pak se naopak střídalo pořádně ostrými. Jižňák přidal čtvrtou branku zásluhou Pavly Mühlbacherové, ovšem prakticky hned po rozhozu odpověděla po brejku Lucie Martínková. Chicks se rozhodně nechtěly vzdát lacině. I trefa Jany Palajíčkové se dočkala rychlé odzvědi, a to dvakrát po téměř totožných trestných střelách z lakrosek osvědčených střelkyň Martínkové a Šrůtové. Obě vtěsnaly své branky do jedné minuty a stav byl rázem vyrovnán 5:5. Necelých pět minut před koncem ale Chicks opět chybovaly v rozehrávce a po brejku dala vítězný gól Jižního Města Palajíčková. Radotínský tým měl sice ještě šance na vyrovnání, ale už je nedokázal proměnit. Třetí příčku tak obsadilo Jižní Město po těsné výhře 6:5.

Ondřej Mika

foto: Ondřej Mika

Bezkonkurenční sestava LCC Girlz pro rok 2010

opatrný, ale radotínský celek brzy ukázal svou sílu a po čtvrt hodině hry vedl už 6:0. Ovšem druhá polovina úvodního dějství vyšla velmi dobře Retru. To zabralo, předvedlo několik rychlých a účinných akcí a do přestávky dokázalo stav zkorigovat na rozdíl pouhých tří branek. Druhý poločas

výhru 14:3 a mohly se radovat z obhajoby titulu. Juniorský radotínský výběr LCC Chicks se po výběrné sezóně probojoval do boje o bronzové medaile se zkušeným týmem z Jižního Města. Už první vzájemný duel o bronz byl z kategorie dramatických a oba celky v tom hodlaly pokračovat.

Obhajoba titulu ve čtyřadvacetihodinovce se podařila

V úterý 15. června přišla do redakce Novin Praha 16 potěšující elektronická zpráva následujícího znění. „Vážení obchodní a sportovní přátelé, dovolte, abych Vám všem za celý MTB team Ski a Bike Centra Radotín poděkoval za podporu, kterou od vás máme v letošní závodní cyklistické sezóně. Doufáme, že máte stejně velkou radost z našich sportovních úspěchů jako my. O tomto víkend se team, ve složení Milan Černý, Ota Zima, Šárka Vejvodová a Lukáš Mikovec (kategorie FMIX), stal novým mistrem ČR v závodě na 24 hodin MTB, který se konal na trati v Liberci - Vesci. S přáním hezkého dne za celý MTB team Ota Zima.“ Z informace jsme měli radost nejen proto, že družstvo na svých dresech nosí radotínský znak, ale z toho důvodu, že se pánské části podařilo obhajoba loňského úspěchu, což svědčí o kvalitní celoroční přípravě na velice náročný závod. Průběh vlastního cyklomaratonu nejlépe vystihuje bezprostřední reportáž od Oty Zimy na mtb blogu. Níže ji otiskujeme.

„Rok se sešel s rokem a opět se rozjel seriál závodů na 24 hodin. A jako tradičně se začínalo ve Vesci u Liberce. Letos rovnou jako mistrovství ČR. Radotínský MTB team Ski a Bike Centra pochopitelně nemohl chybět.

ideální místo na depo. Mlíkuje páskou Specialized a jdeme na prezentaci. V depu potkáváme mraky kamarádů, a tak se trochu zdržujeme. Pak už ale rychle k Šárčiným rodičům a pořádně se vyspat, nejlépe do zásoby na dva dny.

Sobota začíná slunečně, a tak si čekání na start krátíme posedáváním v depu pod dvěma velkými stany, namazaní krémem na opalování, prostě pohodlička. Na chvíli to vypadá jako dovolená. Jsem rád, že jsem zase ve Vesci na dvacetivýhodinovce. Ta atmosféra je prostě musí zažít. Depo tvoříme ještě se čtyřkou kamarádů a Koldou, který jede 12 hodinovku sólo. Před půl dvanáctou začíná nervozita, jedu se rozjet a pak už stavím kolo do vytyčeného koridoru a jdu se postavit na start. Letos to nenechám náhodě a zabírám si první lajnu.

A je tu právě poledne, výstřel a úprk vstříc 24 hodinám těžkého závodu. Start se mi moc nevydařil, ale v kopci si buduji pozici, kterou pak v seběhu vylepšuji a celkově dobíhám na 4. místě do koridoru kol. Díky know-how umístění kola jsem na výjezdu z depa na druhém místě a na startovní rovině už jsem první. Wow, to šlo snadno. Pochopitelně jedu totální podlahu, není na co čekat. V prvním jezdu mě dohání Šafry z BigShocku, narodil ode mě to má najetý a pokračuje spolu. Začínáme úsekem, který je nový a není to nic lehkého. Technický brod a pak bahniště s objezdem a travnatý výjezd. Pak se napojíme na starou trasu a tu znám jako své boty. Vždyť jsem ji za ty roky jel víc jak 60krát. Ke konci kola lehce ztrácím a dohání mě dva borci, Kechta s Fišnarem. Přeci jen po dvojnásobných antibiotikách, které

jsem bral v květnu, to není v intenzitách žádná sláva. Po dvou kolech předávám Otovi na 4. místě celkové a první ve smíšené kategorii a mám toho dost. Jdu umýt sebe i kolo, na pár místech okruhu je hodné bahna, vytrvalé deště posledních týdnů hned tak nevyschnou. Sluníčko pálí, a tak příjemně zewluji po depu a bavím se s kamarády. Ota předává Šarce a není moc nadšen ze stavu okruhu. Kdyby věděl, ještě by blahorečil. Šárka letí neskutečně a za chvíli předává Lukášovi. Klasický kolotoč teamové štafety. Dojet, umýt, suché oblečení, umyt kolo, servis kola, najíst se, pít, odpočívat, obliknout, vyrazit...

Odpoledne příjemně ubíhá, přijíždí Tomáš s Jitkou autem, a Meduza s Thapsusem na kole na návštěvu. Šárčini rodiče, Otovi rodiče. Prostě pohodlička. K večeru se ale začíná kazit počasí a okolo osmé přichází blesková bouřka. Jako na potvoru mě čeká runda. Beru štafetu od Lukáše, zrovna když se fest rozpršelo. A je to nemalý peklo. Okruh se razantně mění, z úvodního těžkého kopce se stává těžký výběh 600 metrů v bahně po kotníky. A už to bude jen horší. Ota vyráží již do tmy, po něm Šárka, Lukáš, já... Všechno splývá, pamatuji si obětavou práci Šárčiných rodičů, kteří nám vozi špinavé oblečení pryč a přiváží čisté a termosky čaje. Jirka neúnavně myje naše zablácené stroje, měním na plech sjeté destičky, dávám complex, myji se v ledové vodě, klepu se zimou ve spacáku, měním světla sobě, Šarce, střídáme se, jedeme pořad hranu, tma netma, mokro nemokro. Šárka neskutečný čas. Čas okolo víří, trasa je v sevěni noci a bahna. Záblesk z nočních střídání a na jedinou je tu studené vlhké ráno. Náš team vede v pořadí mixů o více než kolo a celkově jsme na 3 - 4 místě.

Noc jako vždy rozhodla. O náskok se nejvíce zasloužila Šárka, v ostatních mixech neměla konkurenci. Přálo nám i štěstí a kromě výpadku světla v jednom z Otových kol jsme jeli bez defektu. Poslední kola jsou vyčerpávající už spíš povinností, ale přestože bychom nemuseli, jedeme na doraz. Skóre zavírá Lukáš na 37 kolech, kdyby to bylo hodně nutné, ještě by se jedno dalo dát, ale taky by se nemuselo stihnout, zbylo nám 36,20 do limitu. Dáváme se do pořádku a ladíme dresy na bednu. Stálo to nemálo sil i materiálu, ale mistrovský titul zůstává v Radotíně! A teď už jen spát, spát, spát...

Můj obdiv mají všichni, kdo dokončili, zejména kamarádi z Vajíčko teamu, kteří bojovali statečně na své první čtyřadvacetice. A už ví, že jak Vás tohle závodění chytne, není úniku. Závěrem bych chtěl poděkovat za náš team všem, kteří se o nás starali, jejich pomoc přispěla velkou měrou k dosaženému výsledku. Sami bychom to nikdy takhle nezvládli. Díky podmínkám hodnotím letošní Vestec jako druhou nejtěžší teamovou 24hodinovku, co jsem kdy jel. Tolik o závodu Ota Zima – obháje titulu mistra republiky.

Trocha statistiky: průměrná rychlost MTB team Ski a Bike Centra Radotín 19,35 km/hod. Nejrychlejší kolo 29:17 min., nejpomalější 47:40 min. Po dešti se jízda o cca 3 minuty pomaleji než před ním. Ujeto 444 km ve 37 kolech. V plánu bylo kol 39, ale obtížnost okruhu to nedovolila.

-red- a Tomáš Zima

Více info a foto ze závodů lze nalézt na www.mtb-blog.cz

Jubilejní derby s novým rekordem dráhy

Ryzák stáje Lider Racing Stable Talgado se stal vítězem rekordně rychlého, jubilejního ročníku Českého derby, nejprestižnějšího dostihu sezóny, v sedle s teprve šestnáctiletou slovenskou jezdkyň Marií Magdalenou Rossak, dcerou majitelů. Světenec Filipa Neubergera 27. června vyhrál jistě o tři délky.

Právě kvůli angažování mladičké jezdkyně nepatřil Talgado k hlavním favoritům, i když předtím snadno vyhrál přípravnou Velkou červnovou cenu CK VTT. Ostré tempo 90. Fortuna Českého derby udali Sunkar a Rabbit Gibraltar, zatímco favorité Bribon a Miracle Matchem se drželi v poli a Talgado cválal zpočátku úplně poslední. Od poloviny dostihu si ale pozici začal lepší a v cílové rovině opět přišel jeho razantní finiš. Talgado vyhrál jistě o tři délky v novém rekordu chuchelské dráhy 2:28,46. Pětinasobný trenér - šampion Filip Neuberger připravil během posledních sedmi let již třetího vítěze derby a slovenská jezdkyň působící v Panamě Maria Magdalena Rossak, která už před startem byla nejmladší účastnicí derby v historii, se tak stala i jeho nejmladší vítězkou, navíc (po Miloslavě Hermansdorferové z roku 1972) teprve druhou ženou v listině vítězů. Druhé místo obsadil stále se lepšící Ulan (DS Dvorce, žokej Pavlíček), třetí finišoval Miracle Match (Dr. Charvát, žokej Filip Minařík).

Výbornou podívanou poslední červnovou neděli nabídl také rámcový program slavnostního odpoledne, 51. Zlatý pohár Yoko (na 2400 m, 360 tis. Kč, čtyřletá a starší

koně) vybojoval před slovenskou dvojicí Ramblin Scout a Camill čtyřletý reprezentant stáje Dr. Charvát Mariydy z žokejskou hvězdou dne, německým šampionem sezóny 2005, Filipem Minaříkem. Ten předvedl perfektní výkon především v Ceně Auto Hase (hdcp I. kat., 1200 m), kde ve fantastickém finiši vyhrál v sedle osmiletého valacha

foto: Jiří Kurzweil

Marie Rossak a Talgado

stáje Joly El Hadjiho o krk před jeho mladším bratrem, držitelem titulu Sprinter roku 2009 Ediggem. Cenu Wago (I. kat., 1600 m, tříletá a starší koně) podle očekávání opanoval nejjasnější favorit dne, šestiletý hnědáček Sharpour s žokejem Václavem Janáčkem, Ceně polských chovatelů (na 2200 m) pro tříleté klisny také díky opět preciznímu odhadu tempa žokejem Jiřím Chaloupkou překvapivě kralovala ryzka v barvách DS Maentiva Serena.

-zla-

Druhé místo v přeboru nepovede k uspokojení

Soutěžní ročník 2009/2010 skončil a radotínské fotbalisté vybojovali krásné druhé místo v pražském přeboru mužů. Oslavy z postupu do divize nakonec propukly na Zličíně. Tamější fotbalisté se ale ve vyrovnané soutěži strachovali až do posledního kola. Nakonec skončil SC Radotín o pouhý bod za postupujícím mužstvem.

Pro radotínský fotbal je celkové umístění ohromným úspěchem, který se nepamatuje několik let. Celou sezónu atakoval SC Radotín první místo, a všichni si přejí, aby tomu tak bylo i v sezóně následující. Hráčský kádr

bude posilovat především útočná fáze. Jistý je odchod brankáře Jakuba Machýnka, který byl vyhlášen nejlepším gólmánem v Praze. Adevkatní náhrada za tohoto vynikajícího hráče je však již připravena. Trenér A týmu mužů Richard Bogdanov k další sezóně a předsevzetím v ní uvedl: „Během letní přípravy, která začíná 20. července, budeme nabírat na fyzické kondici. Pochopitelně jsou plánovány i přípravné zápasy. Cíl pro nový ročník? Jednoznačně chceme hrát pohledný fotbal, abychom přitáhli zájem nejen diváků, ale i sponzorů a co se týká umístění – budeme se snažit opět atakovat postupové místo, což znamená, že přebor Prahy v ročníku 2010/2011 chceme vyhrát.“ Věříme, že se trenérova slova naplní a Radotín opět zažije radost z oslav postupu do divize, kde dlouhá léta hrával a kam i patří.

Radotínský fotbal je na vzestupu po všech směrech. Jednoznačnou prioritou pro další léta je systematická práce s mládeží. Vedení SC Radotín chce klást větší důraz na komunikaci s rodiči a vytvářet podmínky pro výchovu nejen kvalitních fotbalistů, ale i osobnost. Na vychovaném „domácím“ hráčském potenciálu chce oddíl do budoucna stavět svoje úspěchy.

Jan Kořínek

foto: Petr Šeplavý

Radotínský Huráb střelil branku

až na některé výjimky zřejmě zůstane stejný, přičemž posily se v každém případě chystají. Největší slabinou (mimo Martina Dlouhého, který skončil v tabulce střelců přeboru na 3. místě) byl jednoznačně útok. Proto se

Vítězný pohár míří do Radotína

Druhá červnová sobota zakončila sedmý ročník Radotínských volejbalové ligy tradičním závěrečným turnajem. Po celoročních bojích, vedených v nové radotínské sportovní hale, bylo antukové klání pod modrou oblohou očekávanou a vítanou sportovní i společenskou událostí pro všech jedenáct účastnických týmů.

Teprve zde se definitivně rozhoduje o konečném pořadí a celkovém vítězi. Ani letošní turnaj nenechal nikoho na pochybách, že Radotínská liga je opravdu hodnotná a uznávaná soutěž, jejíž věhlas již dávno překročil hranice našeho obvodu. Nabídl divákům řadu kvalitních, dramatických zápasů, při nichž si museli hráči často hrábnout hluboko do svých fyzických i morálních rezerv. Červnový turnaj od značné míry kopíroval celý průběh letošní ligy a potvrdil tak umístění jednotlivých týmů v základní části. A tak se z pout nejvyšších mohli nakonec radovat ti, kteří si titul skutečně zasloužili - Gymnázium Oty Pavla. Už několik ročníků mělo vítězství nadosah a letos se tak konečně dočkalo. A nebylo to vítězství lada-jaké. V základní části sbíralo body přesvědčivě, bez výraznějšího zaváhání. Ze čtyřiceti hraných setů jich ztratilo jen osm. V průběhu roku se našly pouze dva týmy, které dokázaly vítěze letošní ligy pokořit. Kouzelníci z Černošic a Primitives z Jižního Města. Tým gymnázia postavil svůj

úspěch na zkušenosti svého leadera Michala Šimánka, který dokáže ostatní mladé hráče zdravě vybudit a vždy určit tu správnou taktiku. Veliký díl úspěchu jde však také na vrub výborných nahrávačů, protože bez kvalitní nahrávky se ve smíšených uset nedá. I v závěrečném turnaji si gymnazisté vedli suverénně. Žádný zápas neprohráli a ztratili jen 2,5 bodu z dvanácti možných. Můžeme tedy konstatovat, že pro letošní rok je putovní pohár starosty Městské části Praha 16 v těch nejpovolnějších rukou. Osmý ročník již tradiční soutěže bude zahájen 7. září 2010 opět v radotínské sportovní hale. I vy jste srdečně zváni každé následující úterý ve 20.00 hodin do příjemného prostředí s dobrým občerstvením na kvalitní volejbalovou podívanou.

Jiří Jičínský

foto: Jiří Jičínský

Skupinové foto vítězného družstva